29.09.2009

Lucky Luke - Western Circus

V današnjem Delu je začel izhajati Lucky Luke.
Epizoda Western Circus, scenarista Goscinnyja in risarja Morrisa, je bila prvič objavljena v Franciji leta 1970.

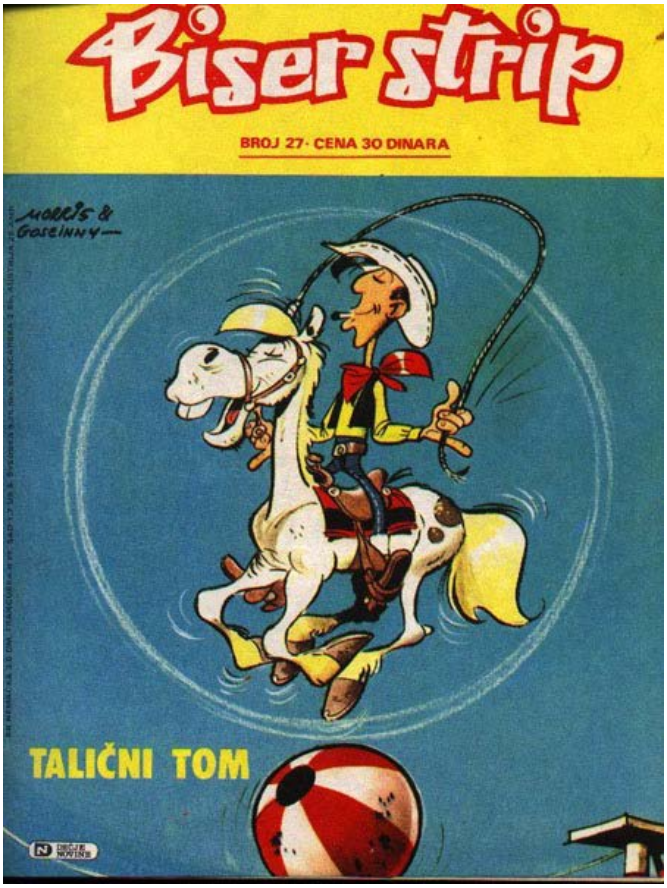

.

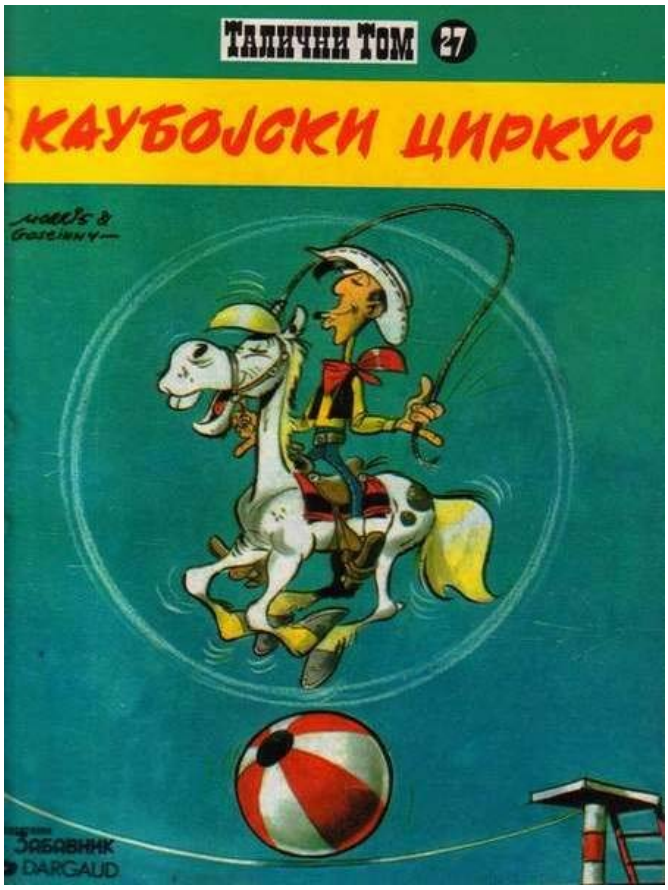

.

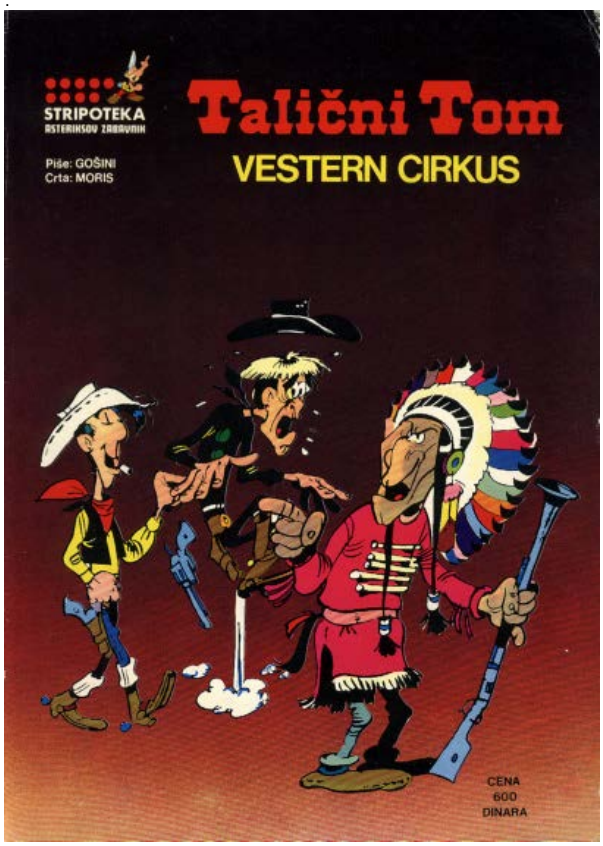

.

Zgornje tri stripe lahko kupite v Strip.art.nici Buch.

.

.

29.09.2009

Delo, Ma.B., tor, 22.09.2009 09:54

Kuščar, podoben Spidermanu

.

Kuščar, podoben Spidermanu, je zadnji hit v trgovinah z eksotičnimi živalmi. Z rdečo in modro barvo zelo spominja na junaka Marvela, zato so bralci in oboževalci stripov med najpogostejšimi obiskovalci omenjenih trgovin.

.

Kuščar lahko zraste do dolžine enega metra

.

London - Kuščar, podoben Spidermanu, je zadnji hit v trgovinah z eksotičnimi živalmi. Z rdečo in modro barvo zelo spominja na junaka Marvela, zato so bralci in oboževalci stripov med najpogostejšimi obiskovalci omenjenih trgovin. Kuščar lahko zraste do dolžine enega metra, ljudje s slabim želodcem, pa bodo morda imeli težave z njegovo prehrano; na njegovem jedilniku so namreč kobilice, črički in žužki. Originalno izhaja iz Kenije in spreminja barvo; pisane barve se čez noč spremenijo v rjavo.

.

Vir: http://www.delo.si/clanek/88663

.

,

28.09.2009

Delo, Matej Rus, sre, 23.09.2009 17:39

Klasiki na prepihu

.

„Pa bode dovolj klasičnih del pod Slovenci za toliko nadobudnih stripovskih umetnikov, željnih izziva, je bila prva zadrega. Ih, kaj bi jih ne bilo! Klasikov je na Slovenskem kakor blata, poštenemu človeku se niti okreniti ni moč, ne da bi ničhudegasluteč kakšnega klasika pogazil.“

(iz uvodne besede k Slovenskim klasikom v stripu)

.

.

SLOVENSKI KLASIKI
v stripu!

SLOVENSKI KLASIKI
JANEŽ JALEN
BOBRI
PRIREDIL TONTON
?!!
OH, NE! SPET JE TUKAJ!
KDO? VELIKI POMOČNIK JARNI SVET OBČUDOVANJA VREDNA VZTRAJNOST.
DVONOŽEC, NE! SAMO POKLEJ SI TO DEBNO BITJE V BOJU ZA OBSTANEK...
MISLIM DA SVE PRIČA ŽE NEKI IZUMIRAJOČI VRSTI...
NARAVNA SELEKCIJA, KAJ NOČEŠ...
POTETIČNO...
PA SAJ NE BO NOBENE ŠNOBE...
KU KU, REBICA...

SLOVENSKI KLASIKI
UKANA
TONE SVETINA
!!!
?!?
GROK!
PERRR!

KRIBOJ PIPEC, RIČEČA PESA IN NAJEMNINA
TRISTO PRETRANSIH KOBUL, V TEM MESTU JE NEMOGOČE DOBITI DELO!! SAM BREZVEŠ KA POLKAJ!! GA PRIBOCHA!!!
POMIRI SE, BELI BRAT IN POKAŽI Z MEDJO PIPO MIRU! SAJ VEŠ - KO TI MOLJEJO TRAJNI LAMPAJE, SI NAREDI LUMBAGO! USAJ V ŽOROU NE ŠPITA VEČ!
GRRRRR!
NEPLAČANA MALUNA!
ŠARAJ NE MORE BITI TAKO HOT V STARIH KASTLI? MODLA SVA V ŠOLI! UPOTOMA KASTLA KAK PREKLOPNIKA! SMEŠTEN? PAMEŠ... PA SE ZA VERJA SVA ZMIRJA ŠEMNO!
DOBER DAN, TUKAJ ANKA Z ŽIVOM ZA GRADBENIŠTVO! SKORO VAM, DA SMO VAM NAŠLI NEVARNO DELO ZA VAS! GRE ZA VAŠJA DELA V EGIPTU!! NATANČNO! V LOKALU MNOGO POTREBUJEJO Z KUMAJA ZA TEBO OČI... KOSTEGA KROMPERJA VAM ZAMNA?
PRESRAN!
A SVA ZRES STUDIRALA 9 LET NA FDV-JU AL? KAJ?? DA BOVA ZDAJ POMIRI PERLIK?!
AMBEK RAK NE IN NAJEMNO DOTERBE! BOCH NEKAKO PLAČATI!!
UŠEL TE BOM! PIPEC! DA BI E RAJE POMIRI V ŽEGNAJ! CUBEM!
VEČ PLEŠ, MANJ LONTO! KAJ?
JA, POTEM NE, OSTANE DOLŽNA, KOT SPOLEMENIJA KOMAŠKA TISTEGA PRESERVA!
PA JA NE...
ZDAJ BI NAJRAJŠI BIL KRIBOJ, VI IN VSI VAŠI NAMAČI V ISTO ŽNEP! BEJ, DOBRI RDEČI, NE NI!

S. GRUM
DOGODEK V MESTU GOGI
?
NEKAJ SE JE MORALO PRIGODITI V MESTU...
VSO NOČ SE MI JE ZDELO, DA MORA NEKAJ PRITI!..
BAH! SE NIČDAR GE NI NIČ ZGODILO!
UPS...
ODŠEL BI SE, PA NE PREVIDEVA TEM HUDIČEM DOGODKA!..
NEKAJ SE MA ZGODITI...
MOJ BOG!
KAJ ZA BOŽJO VOLJO SE JE ZGODILO ŠE POVSMO GLEDAT!
KAJ JE? NEKAJ JE!
NAJVERJETNO JE NEKAJ NASTALO!
KAJ, LE?
NEKAJ JE MORALO BITI, SAMO NIKOŠ SE PRAV NE VE, KAJ...
KAKO? KJE? KDO? KAJ?
MEŠČANI, MEŠČANKE!! DOGODEK JE TU! DOGODEK IMATE V MESTU!!!
HEREG MALIŠ!!!
JEZUS, BOLJE SE, OČI ODPIRAJ!
MEŠČANI, DOGODEK SE TAJA, RAZMENITOST? MINEVA!..
OHF...

.
.

Zanimivo je, da sta skorajda istočasno v slovenskem prostoru izšli dve izdaji, ki ju je mogoče po neki logiki vreči v skupni koš: ravno nekaj tednov pred Slovenskimi klasiki v stripu je namreč Beletrina v moderni izdaji predstavila Knjigo za lahkomiselne ljudi, mladostno zbirko kratkih zgodb Ivana Cankarja. Čeprav je le-ta bila najbrž na svitlo djana s precej več resnobe kakor pričujoči Klasiki, pa je efekt obeh izdaj vsaj v grobem podoben: namreč, da se v obeh knjigah na novo pretrese in premeša poglede na tisto, kar je sicer že leta in leta spravljeno pod preprogo kot neizpodbitna klasika in ponosen cvet slovenske literature.
Dejstvo je namreč, da Cankar danes ni isto kakor Cankar včeraj. Samotni, zagrenjeni umetnik, ki sprošča svoje frustracije nad svojimi bližnjimi, bi danes bil – hja, kaj se ve, morda niti ne pisec, ampak bloger, ki bi si kavo naredil kar sam v kavomatu. In tudi pogled na Cankarja danes ni več enak tistemu pred stotimi leti; zato je seveda treba stvari prepihati, obrisati z njih prah. Vsaj na vsake toliko časa; in ne zgolj v kaki diplomski nalogi, ki se praši v bogve katerem arhivu. Medtem ko nekatere druge figure dvigajo dosti več prahu kar na vsakodnevni bazi (ta in ona cesta, to in ono letališče), je povsem osvežilno, da se znova vrže oko tudi na domnevno najžlahtnejša narodova peresa. To na svoj način počne nova Beletrinina izdaja s Cankarjem, na malo drugačen način pa tudi Mladina in Stripburger z veliko večjim naborom avtorjev. Seveda tudi z Ivanom, se razume; a pahljača se razpre dosti širše, prek Prešerna, Tavčarja in ostale plejade, pa vse do tako dandanašnjih pojavov, kot so Pankrti, Zvitorepec in Siddharta.
In kaj se pokaže po prepihu? Različno. Na najbolj fizični ravni vsekakor cela vrsta stilno najrazličnejših striparskih pristopov (če govorimo v 'klasičnem' žargonu, bi lahko tudi rekli: cela vrsta različnih poetik.) Tematsko se stvar že nekoliko skrči: predvsem je precej primerov, ko se literarna dela sprevržejo v bolj ali manj radoživo alkoholno / seksualno prigodo. Poleg tega je vsebinsko pogosta tudi futuristična ali zf vsebina (zelo všečen je npr. alternativni konec Cvetja v jeseni ali pa interesantna vizija dobro znane popevke Orion). A nikakor se ne da reči, da je knjiga z omenjenimi tremi tematikami determinirana; med prevladujočimi se namreč skrivajo še najrazličnejše in najizvirnejše izvedbe. Nadvse učinkovita je npr. kratka obnova romana Ukana Toneta Svetine; ali pa nova izvedba Jurčičevega Sosedovega sina, ki subtilno nasmeje preprosto s tem, da samo sebe postavi v nekoliko podrobnejši premislek. Slovenski klasiki v stripu so vsekakor imenitna knjiga za deževne dni, v veselje deci, mladini in nasploh vsakomur, ki je pripravljen svojo definicijo klasike količkaj razširiti. Prav toplo se jo da priporočiti tudi kot dodatno literaturo pred poslednjim maturitetnim izpraševanjem iz maternega jezika – čeprav jo navajati na samem izpitu nemara ravno ne kaže. Vsekakor pa je prav, da se v času, ko je tudi punk le še parodija samega sebe, kritika in opozicija pa usiha na vseh koncih in krajih, v kakšnem mediju še pojavi kakšna bolj mastna, karnevalska in ne preveč ukalupljena beseda.
.
Več na: http://www.delo.si/clanek/88796
.

24.09.2009

Monitor

Alan Ford na disku

Avgust 2009 - Primož Gabrijelčič

Zagor. Teks. Alan Ford. Se jih še spominjate? Leta minevajo, papir odhaja v pozabo, stripi pa ostajajo z nami.

Vse se seli v internet. Glasba, filmi, knjige, pa tudi stripi. Kakšnih posebnih težav pravzaprav ni. Stran stripa lahko pretvorimo v slikovno datoteko še laže kakor knjigo. Pri knjigah smo zahtevni in bi jih radi tudi prepoznali (pretvorili v besedilo), s stripi pa ne kompliciramo in se zadovoljimo kar s slikovnimi datotekami. Saj je besedila v njih - navadno - dokaj malo.

Kako do stripov? Hja, tu se pa ustavi. Vsaj po legalni poti. Nekaj stripov, a ne dosti, je izdanih pod prosto licenco Creative Commons. Nekaj starih zadev so založbe poskenirale in dale v javnost kot "vabo". Večina pa je dobavljiva po nelegalnih poteh (torrenti). Sploh starejših in arhivskih zadev, ki jih po legalni poti ni mogoče niti kupiti, lahko tako dobite na gigabajte. Če pa se boste omejili na legalne vire, priporočamo nekaj spletnih naslovov, kjer se splača začeti brskati:

www.lorencollins.net/freecomic

en.wikipedia.org/wiki/Comic_Book_Archive_file

comicbookdb.com.

Pa seveda vsenavzoči Google. Iščite "comic books online".

CBA, CBR, CBZ

Omenili smo že, da so stripi v računalniški obliki pravzaprav slikovne datoteke. Navadno je v eno datoteko shranjena ena stran, stisnjena pa je kar v zapisu JPEG. Redkeje najdemo PNG in GIF, še redkeje pa BMP in TIFF. Datoteke so seveda lahko spravljene neposredno na disku, tako da v eno mapo zapišemo vse strani enega stripa, a za razširjanje po internetu je bolj priročno, če so stisnjene v arhiv. Uporabljajo se seveda kar običajni stiskalniki. V Oknih sta najpogosteje uporabljana formata RAR in ZIP, v okoljih, ki temeljijo na Unixu, pa pogosteje najdemo program za arhiviranje TAR v kombinaciji s stiskalnikom GZ.

Pregledovanje stripov v tako pripravljenih arhivih je enostavno. Arhiv odpakiramo na disk in slike odpremo drugo za drugo v priljubljenem pregledovalniku slikovnih datotek. V okolju Windows bi, recimo, uporabili AlZip ali 7-Zip za odpiranje arhivov, potem pa IrfanView za pregledovanje. Nekaterim pa se je tudi to zazdelo prezapleteno in nastali so programi za pregledovanje stripov, ki so obe funkciji združevali v istem programu. Še lepše - ker je program delal neposredno z arhivom, po njegovi rabi na disku ni ostala množica odpakiranih datotek.

Prvi tak program je bil verjetno CDisplay. ("C" v imenu pomeni "Comic", angleški izraz za naš "strip". "Strip" pa angleško govoreči narodi pravijo stripu, ki izhaja v eni vrstici, oziroma v eni "pasici", kot bi rekli stavci. Če vas je slučajno zanimalo.) Poleg neposredne podpore stisnjenim formatom je CDisplay vpeljal novo poimenovanje za tako pripravljene stripe, oziroma nove končnice datotek, ki se začnejo z nizom "CB" ("Comic Book"), ki mu sledi črka. Ta označuje vrsto arhiva. Najpogosteje se uporabljata formata CBR (R = rar) in CBZ (zip), redkeje pa najdemo CB7 (7-zip), CBA (ace) in CBT (tar). Poleg slik je včasih v arhivu še datoteka z dodatnimi podatki o stripu (avtor, naslov, opis posameznih strani), ki pa nima standardnega formata.

Datoteka .CBZ vsebuje slike posameznih strani stripa in (neobvezno) povezovalno datoteko ComicInfo.xml.

Čeprav se vsi strinjamo, da so bralniki stripov popolnoma nepotrebna programska oprema in da jih za pregledovanje slikovnih datotek sploh ne potrebujemo, pa je res tudi, da so strašansko praktični in da je celo največjim zagovornikom minimalizacije laže dvakrat klikniti datoteko s končnico CBZ, kakor odpakirati vsebino, pognati program za prikaz slik in na koncu izbrisati odpakirane datoteke. Zato smo si ogledali pet programčkov za pregledovanje stripov, s tem pa še zdaleč nismo izčrpali ponudbe. Če vam noben od naštetih ne zadošča, pobrskajte po bolj popolnem seznamu na naslovu www.zcultfm.com/~comic/wiki/index.php/Comic_Viewers.

CDisplay

Pa začnimo s starosto bralnikov stripov, programom, ki je v internetno striparstvo vpeljal koncept arhivov. CDisplaya avtor sicer že pet let ni posodobil, a naj vas to ne skrbi - kljub starosti gre za presneto dober bralnik.

Ob prvem zagonu vas bo presenetil bel zaslon. Popolnoma - ob zagonu CDisplaya izgine opravilna vrstica, pa tudi program bo prikazan brez naslovne vrstice in menuja. Brez panike - enostavno pritisnete tipko W ("Windowed") in preklopite iz celozaslonskega v običajni način. Delo s programom bo nato lažje, ne pa tudi enostavno. CDisplay ima sicer množico funkcij, a so dobro skrite. Tako dobro, da boste porabili kar nekaj časa za spoznavanje z njim. Za lažje odkrivanje vam bomo izdali tri zvijače. Prvič, program ima vgrajena čisto spodobna navodila za uporabo (F1). Drugič, veliko možnosti je zbranih na prikaznem menuju (desni klik na naloženi strip), kjer so ob vseh ukazih navedene tudi bližnjične tipke. In tretjič, na menuju za nastavljanje (Options, Configure) so skrite preostale funkcije, ob vsaki pa je (malce kriptično, a se boste že znašli) zapisana tudi kombinacija tipk za hitro aktiviranje.

Večina funkcij programa CDisplay se skriva v nastavitvenem oknu.

Program pravzaprav podpira vse, kar pričakujemo od bralnika. Strani zna prikazati v poljubnih velikostih, seveda pa jih po želji tudi razširi na ves zaslon. Ali pa zmanjša, da bo vsa stran vidna hkrati. Kakor vam drago. Ogledujemo si lahko dve strani hkrati, strani lahko vrtimo (če jih je slučajno pripravljalec arhiva narobe obrnil), označimo si strani, vodimo seznam priljubljenih stripov in še in še. Branje v celozaslonskem načinu je prijetno, ker nas ne motijo drugi programi, pa še ves zaslon je izkoriščen za prikaz, po stripu pa se najlaže premikamo kar s preslednico - ta deluje kot tipka za pomik po strani (če ni vsa stran prikazana na zaslonu) in za skok na naslednjo stran. Če gledamo dve strani hkrati, s pritiskom na preslednico dobimo na zaslon naslednji dve strani. Skratka, bralnik deluje tako, kot bi človek pričakoval.

Uporabno je tudi branje z miško. Kolesce premika dokument (in se obnaša skoraj tako kakor preslednica), tipke pa lahko poljubno nastavimo, in to ne samo pomen enojnega in dvojnega klika, temveč tudi trojnega. Če imate dovolj gibčne prste za take podvige, seveda.

Pri spreminjanju slike velikosti program uporabi Lanczosov interpolacijski filter, ki sliko izostri. Za razliko od nekaterih drugih programov tipa filtriranja ne moremo spremeniti, a nič za to, Lanczos bo dobro deloval na (skoraj) vseh slikah. Nastavimo lahko tudi krivuljo gama in barvno korekcijo rumene barve. Zakaj? Ne bi vedeli.

Edina zamera CDisplayu (no, poleg zapletenega vmesnika) je rahlo omejen nabor slikovnih formatov. Program podpira "le" JPG, PNG in GIF, TIFF ter BMP pa nista podprta. Tudi pri arhivskih formatih smo rahlo omejeni - podprti so ACE, RAR, ZIP in TAR, ne pa tudi 7-ZIP. A to vas večinoma ne bo motilo.

CDisplay 1.8.1.0
Kaj: Bralnik stripov.
Spletna stran: www.geocities.com/davidayton/CDisplay.html.
Podprti arhivi: CBA/ACE, CBR/RAR, CBZ/ZIP, CBT/TAR.
Podprti slikovni formati: JPG, PNG, GIF.
Operacijski sistem: Windows.
Cena: Zastonj.
Za: Hiter, prijetna "izkušnja" branja.
Proti: Uporabniški vmesnik zahteva nekaj privajanja.

CDisplayEx

Bralnik CDisplayEx je nastal kot odprtokodni klon CDisplaya, ki naj bi odpravil nekaj njegovih pomanjkljivosti (predvsem vmesnik) in dodal podporo manjkajočim arhivskim in slikovnim formatom. Pri tem je avtorjem le delno uspelo. Novemu uporabniku bo vmesnik sicer prijetnejši, saj bo večino funkcij našel na glavnem menuju, a bo že po krajši rabi ugotovil, da je imel nekaj malenkosti CDisplay bistveno bolje rešenih.

Prikaz sličic strani v bralniku CDisplayEx

Za ponazoritev omenimo preslednico. V CDisplayEx je bistveno manj uporabna kakor v CDisplay, saj nas vedno prestavi na naslednjo stran. Tudi če trenutna stran ni prikazana vsa in smo šele na vrhu strani (v tem primeru bi bilo bolje, če bi preslednica prikazala spodnjo polovico) in tudi če sta na zaslonu dve strani (v tem primeru bi morala preslednica skočiti dve strani naprej). V prvem primeru moramo za premikanje uporabiti puščico ali kolesce na miški, v drugem pa tipko PgDn. Skratka, ni enostavnega načina za premikanje.

Poleg dodatnih podprtih formatov, od katerih sta najpomembnejša arhiv 7-Zip (CB7) in slikovne datoteke BMP, so avtorji vgradili tudi nekaj funkcij, ki jih CDisplay nima. Nastavljamo lahko filtre, program ima samodejno barvno kalibracijo, prikaz sličic strani je izboljšan, nastavimo lahko tudi bližnjične tipke za vse funkcije. A po daljšem delu kljub vsemu opazimo, da je sicer CDisplayEx bolj "polikan", a manj uporaben od svojega starejšega vzornika. Priporočamo ga le bralcem, ki se morajo spopasti s katerim od formatov, ki v CDisplayu niso podprti.

CDisplayEx 1.4
Kaj: Bralnik stripov.
Spletna stran: sourceforge.net/projects/cdisplayex.
Podprti arhivi: CB7/7ZIP, CBR/RAR, CBZ/ZIP, CBT/TAR, ARJ, LZH, TAR.GZ, TAR.BZ2.
Podprti slikovni formati: JPG, PNG, GIF, BMP.

Operacijski sistem: Windows.
Cena: Zastonj.
Za: Odprta koda, veliko podprtih formatov.
Proti: Nerodno premikanje po stripu, nedodelan.

Comical 0.8

Da ne bomo opisovali samo programov za Windows, si oglejmo program Comical. Tudi ta je odprtokodnega tipa, uporabniški vmesnik pa ima izdelan z gradniki wxWidgets, kar omogoča izvajanje na raznih operacijskih sistemih. Trenutno so podprti Linux, Mac OSX in Windows, ni pa videti, da bi se stanje v bližnji prihodnosti spremenilo, saj je bil projekt nazadnje posodobljen pred več kot tremi leti.

Vmesnik bralnika Comical

Comical ima malce bolj dodelan uporabniški vmesnik kakor CDisplay(Ex). Ob strani so s sličicami prikazane strani v stripu, spodaj najdemo vrstico stanja z gumbi za premikanje, v glavnem delu okna pa je seveda prikazan strip. Ogledujemo si lahko eno ali dve strani hkrati. Prikaz strani je oster, filter lahko nastavljamo, ne pa tudi izklopimo.

Glavna zamera gre tudi tu navigaciji. Preslednica se obnaša enako kakor v CDisplayEx, zato je premikanje po straneh nerodno, kadar na zaslonu ne vidimo celotne strani. Še več - v takem načinu prikaza se s puščicami in kolescem premikamo po strani zelo počasi, zato postane edini uporaben način premikanja tak, da z miško primemo drsnik ob strani in ga potegnemo dol. Namesto z branjem se zato pol časa ukvarjamo s premikanjem po straneh. Če pa je zaslon dovolj velik, da na njem vidimo vso stran naenkrat, postane Comical povsem uporaben in prijeten program.

Podpora arhivom je omejena. Comical pozna le najpogostejša dva - CBR (RAR) in CBZ (ZIP). Med slikovnimi datotekami je podprt zapis TIFF, ki ga drugi bralniki večinoma ne poznajo. Dodatnih funkcij, ki bi ga uvrščale pred CDisplay, program nima, zato bo zanimiv predvsem za uporabnike drugih operacijskih sistemov.

Comical 0.8

Kaj: Bralnik stripov.
Spletna stran: comical.sourceforge.net.
Podprti arhivi: CBR/RAR, CBZ/ZIP.
Podprti slikovni formati: JPG, PNG, GIF, TIFF.
Operacijski sistem: Linux, Mac OSX, Windows.
Cena: Zastonj.
Za: Odprta koda, podprtih več operacijskih sistemov.
Proti: Zapleteno premikanje po strani, malo podprtih tipov arhiva.

ComicRack

Če je bil Comical predstavnik programov, ki so majhni in delujejo marsikje, je ComicRack njegovo pravo nasprotje. Program je velik, počasen in uporablja okolje .NET - se pravi, da je omejen na Windows. (Da, vemo za projekt Mono. Ne, ComicRack tam ne deluje.) Zakaj ga torej sploh omenjamo? Hja, ComicRack ni samo bralnik stripov. Je knjižica stripov, ima dostop do skupne zbirke, razširjate ga lahko s skripti, napisanimi v pythonu. In še in še. In potem še malo. Skratka, zadeva je tolikšna, da bomo opisali le njen manjši del.

ComicRack je več kot samo bralnik.

Vmesnik je tako načičkan, da se je na začetku v njem kar težko znajti. Na zaslonu sicer vidimo samo strip, a če približamo miško spodnjemu robu okna, se prikaže okno za brskanje po straneh. In če kliknemo (enkrat) kjerkoli na strani, se prikaže okno s knjižico stripov. Kliknemo še enkrat in knjižnica izgine, prikaže pa se majhno okence, ki pokaže celotno stran stripa in del, ki označuje trenutno prikazano sliko, torej nekakšno mini navigacijsko okence. To okence se prikaže tudi, če z miško kliknemo in potegnemo stran gor ali dol. Skratka - navigacijskih zmožnosti je veliko, so pa vse - vsaj za okenske programe - nekako nestandardne in traja dolgo, da se jih navadimo.

Premikanje je v ComicRacku dobro rešeno, večinoma potrebujemo le preslednico. Prehodi med stranmi so mehki, s prelivanjem. Na voljo je celo lupa, ki poveča del zaslona pod miško. Pravzaprav jo včasih kar zelo potrebujemo - ComicRack namreč pri spreminjanju velikosti slike ne uporablja nobenih filtrov, zato so slike neostre, besedila pa še bolj. Včasih jih je kar težko prebrati. Pravzaprav zanimivo za program, ki poskuša nase prevzeti vsa opravila, vezana na organizacijo stripovske zbirke. Če pa imate slučajno spodobno velik širokoformatni monitor

(denimo 26-palčnega), pa ta pomanjkljivost ni pomembna - na tako velikem zaslonu so tudi malce manj ostre črke normalno berljive, sploh če raztegnete ComicRack čez ves zaslon in pomanjšate njegov uporabniški vmesnik.

Podprtih je veliko arhivskih formatov, celo 7-Zip in PDF, iz katerega se program potrudi prebrati slike, besedilo pa ignorira. Če imate nameščen odprtokodni GhostScript, pa ComicRack postane celo pravi bralnik dokumentov PDF. Zanimivo pa je, da ob vsem tem v njem ne moremo odpreti imenika, polnega slikovnih datotek, ki niso stisnjene v arhiv. Vsi drugi, bolj "običajni" bralniki to omogočajo.

ComicRack torej ni za vsakogar. Še najbolj ga bodo veseli bralci z velikimi zbirkami stripov, močnim računalnikom in velikim zaslonom.

ComicRack 0.9.101
Kaj: Organizator in bralnik stripov.
Spletna stran: comicrack.cyolito.com.
Podprti arhivi: CB7/7ZIP, CBR/RAR, CBZ/ZIP, CBT/TAR, PDF.
Podprti slikovni formati: JPG, PNG, GIF, BMP.
Operacijski sistem: Windows.
Cena: Zastonj.
Za: Podprt arhiv 7-Zip, branje datotek PDF, organizator knjižnice stripov, razširljiv s skripti.
Proti: Uporablja .NET, pomnilniško in procesorsko požrešen, neostra slika.

GonVisor

Za konec pa si oglejmo še španski GonVizor. Tudi ta ima malce samosvoj vmesnik, a je bistveno bolj konvencionalen kakor v ComicRacku. Na desni je viden seznam strani, na njem so izpisana le imena datotek, ne pa prikazane sličice. Večji, levi del je namenjen prikazu trenutne strani. Prikaza dveh sosednjih strani program ne pozna. Čisto na levi se skriva orodjarna z gumbi, ki predstavljajo nekaj pogosto uporabljanih akcij. Orodjarna se prikaže le, če se z miško odpeljemo na levi rob. Lovljenje orodjarne je zato naporno, če imate na sistemu dva monitorja in je drugi na levi, na srečo pa so vse funkcije dostopne tudi prek glavnega in prikaznega menuja in s tipkovnico. V skrajnem levem spodnjem kotu pa lahko prikažemo orodjarno za nadzor WinAmpa. Med branjem stripov lahko tako nastavljamo glasnost in preskakujemo pesmi, ne da bi zapustili bralnik.

GomVizor omogoča prilagajanje delovanja mišjih tipk.

Če odštejemo pomanjkanje prikaza dveh strani hkrati, je premikanje po stripu rešeno na najboljši možni način - s preslednico, ki krmili tako premikanje po strani kot tudi premikanje med stranmi. Enako dobro deluje premikanje s kolescem. Nastavljanje filtriranja slike ni možno, a očitno je uporabljen dovolj dober filter, saj je bila slika v vseh primerih ostra.

Od konkurence se GonVizor razlikuje po dveh uporabnih funkcijah - omogoča tiskanje in izdelavo arhivov stripov. Tiskanje je sicer le osnovno - na en list lahko natisnemo le eno stran stripa - a lahko pri tem stran povečamo ali pomanjšamo. Dodatek za izdelavo arhivov pa nam omogoča, da v GonVizorju odpremo mapo s slikovnimi datotekami in jo spremenimo v arhiv CBR ali CBZ. Tega lahko opremimo tudi z osnovnimi podatki o avtorju in stripu. Možna je tudi nasprotna pot - iz arhiva lahko potegnemo slike in jih spravimo v mapo kot ločene datoteke. Skratka, nič takega, vse to bi lahko naredili z zunanjim programom za arhiviranje, komu pa bo morda kljub vsemu koristilo.

GonVizor 1.74
Kaj: Bralnik stripov.
Spletna stran: es.geocities.com/gonvisor/.
Podprti arhivi: CBR/RAR, CBZ/ZIP.
Podprti slikovni formati: JPG, GIF, BMP.
Operacijski sistem: Windows.
Cena: Zastonj.
Za: Izdelava cbr/cbz, konfiguracija miške, nadzor programa WinAmp.
Proti: Ne podpira slik PNG, omejena podpora arhivov, ni ogleda dveh strani.

Vir: http://www.monitor.si/clanek/alan-ford-na-disku/

24.09.2009

Politika online

Linija koja ima dušu

Rajko Miloševi√¶ Gera specijalni je gost Sedmog me√∞unarodnog salona stripa, koji se od 24. do 27. septembra održava u Studentskom kulturnom centru u Beogradu.

.

Hauard Blejk (privatna kolekcija)

Oni koji poštuju i vole umetnost stripa, a društvo je malo ali odabrano, znaju zašto ove godine, od 24. do 27 septembra, sigurno ne√¶e propustiti da posete Studentski kulturni centar. Pored uobičajenih predavanja, promocija, izložbi i konkursa, najavljenih u okviru programa svakog salona stripa, pa i ovog, sedmog po redu, jedno ime privuklo je veliku pažnju – Rajko Miloševi√¶ Gera.

Možda baš zato što je njegovom vlasniku, ako se izuzmu brojne nagrade koje je u karijeri dobio, pošlo za rukom nešto što retko kome tek tako po√∞e za rukom – upeo je da živi od onoga što voli, i to baš od stripa.

Ovaj umetnik i grafički dizajner, ro√∞en u Beogradu 1959. godine, koji ve√¶ skoro dve decenije živi i radi u Španiji, specijalni je gost ovogodišnjeg Salona i dobitnik priznanja za doprinos srpskom stripu. Uz Rufusa Dejgloua i dvojicu autora projekta Vudlends, Grega Koksa i Aleksandra Sotirovskog, koji su tako√∞e gosti čije √¶e radove posetioci tokom trajanja Salona mo√¶i da vide, Gera u Srbiju donosi dah svetske strip scene. Taj upliv svetskog i savremenog onima za koje je strip svakodnevica bi√¶e izuzetno dragocen, pogotovo ako se u obzir uzme činjenica da, kako sam Gera konstatuje, doma√¶a strip scena zapravo i ne postoji.

– U Srbiji postoje snažni i kvalitetni karakteri koji bi mogli da budu scena. Ali scene u pravom smislu reči nema. Ono što je ljudima ovde potrebno jeste ekonomski bum. Bez ekonomskog buma nema scene. Jer, da bi ljudi shvatili da linija ima dušu, a to je suština ove umetnosti, oni moraju da budu dovoljno rastere√¶eni da bi uopšte mogli o tome da promišljaju i da se u to udubljuju. To √¶e, nadam se, izvu√¶i mladi jednoga dana. Ja samo mogu da im budem na raspolaganju kako bih im u tome pomogao – kaže Gera u ekskluzivnom razgovoru za „Politiku".

Rajko Miloševi√¶ Gera (Foto Predrag Mladenovi√¶)

.

Poznato je da svet ima nekoliko centara stripa. Francusku i Belgiju, koje neguju njegovu umetničku stranu, Italiju i specifičan izraz njenih stvaralaca, Sjedinjene Američke Države čiji su autori imali, i danas imaju, superheroje kao lajtmotiv i odskora Japan, najmla√∞i ali i najve√¶i centar, čiji je proizvod, takozvana manga, porušio sve rekorde u popularnosti. Kao nekada pank, kada se pojavio na svetskoj muzičkoj sceni. Me√∞utim, iako ne živi ni u jednoj od pomenutih država, ve√¶ u Španiji, Gera uspeva da bude u žiži zbivanja.

– Prvih nekoliko godina u Španiji izdržavao sam se rade√¶i skoro sve, od reklama i animacije do saradnje sa pozorištima i agencijama. Upravo je početak devedesetih, kada sam i otišao iz zemlje, bilo vreme velike krize u svetu stripa. Pored krize na samom tržištu, pojavilo se japansko čudo, manga. On nas je naterao da se obnovimo. I dobro je što se pojavio, jer je razmrdao scenu. Sve što do√∞e moralo je da do√∞e i dobro je što je došlo, jer je bilo vreme za promene. Tako smo imali obavezu da se obnovimo. Danas, me√∞utim, mogu da kažem da živim isključivo rade√¶i stripove i sre√¶an sam zbog toga.

Iako za sebe kaže da nije čovek koji ima planove, stvari se u njegovom životu jednostavno dešavaju kao da ih planira. Krajnji rezultat je zavidan.

– U mom životu dešava se zapravo toliko mnogo toga da neko vreme moram da glumim ozbiljnost. Trenutno radim na tri projekta. Za francuskog izdavača Glenat radim dva teku√¶a serijala „Zec sa Marsa" i „Hauard Blejk", dok za DC/Varner Vertigo radim ediciju, odnosno serijal „Skelpd", zajedno sa piscem Džejsonom Aronom. Ali, najdraže mi je to što sam dosegao stepen stvaralaštva u kojem me ljudi prepoznaju po autonomnom senzibilitetu koji unosim u rad, a ne po žanru ili školi kojoj pripadam. Jer, najbolje od sebe dajete tek kada prevazi√∞ete okvire stila i žanra. To bih savetovao i mladima koji tek ulaze u svet stripa. Da neguju iskonsku radoznalost i že√∞ da se svet upija, ne da bi se to isplatilo ve√¶ da bi se že√∞ kao takva ugasila. Plaši me samo to što je danas sve toliko dostupno da postoji opasnost od gubitka te iskonske želje – objašnjava Gera, porede√¶i vreme osamdesetih, kada je on počinjao, i vreme u kojem svi danas živimo, čiji je razvoj sve brži ali budu√¶nost nije sve izvesnija. I pita se na kraju da li √¶e ga mladi u tome demantovati?

M. Dimitrijevi√¶

.

Vir: http://www.politika.rs/rubrike/Kultura/Linija-koja-ima-dushu.lt.html

.

Strip Hauard Blejk lahko kupite v Strip.art.nici Buch.

.

23.09.2009

Blic online

Crteži Enkija Bilala za 930.000 evra

Autor: Beta | 20.09.2009. - 15:48

Aukcijska prodaja 244 crteža Enkija Bilala, jednog od najcenjenijih evropskih majstora stripa, donela je 930.000 evra, saopštila je ku√¶a "Arkirijal".

To je bilo prvi put da neki autor stripa prodaje sve originalne crteže za svoj poslednji album, samo nekoliko meseci posle njegovog objavljivanja.
Na subotnjoj aukciji u Parizu neki od najlepših crteža prodati su za po više od 15.000 evra, a rekord je postigao crtež za korice albuma "Animals" koji je našao kupca za 36.500 evra.
Na prodaju je ponu√∞eno 350 crteža od kojih je prodato 70 odsto.
Album "Animals" je ekološko-fantastična priča čiji su junaci preživeli posle planetarne katastrofe prouzrokovane klimatskim poreme√¶ajem.
.
Vir: http://www.blic.rs/kultura.php?id=111631

Spomnimo se rekordnih cen strip tabel na licitaciji v Parizu 29. marca 2009:

HERGE
TINTIN ET MILOU, 1932
Gvaš
32x32cm
765.000 € (začetna cena 30.000 €)

PRATT HUGO
CORTO MALTESE, 1979
Akvarel in gvaš
31x41cm
295.000 € (začetna cena 30.000 €)

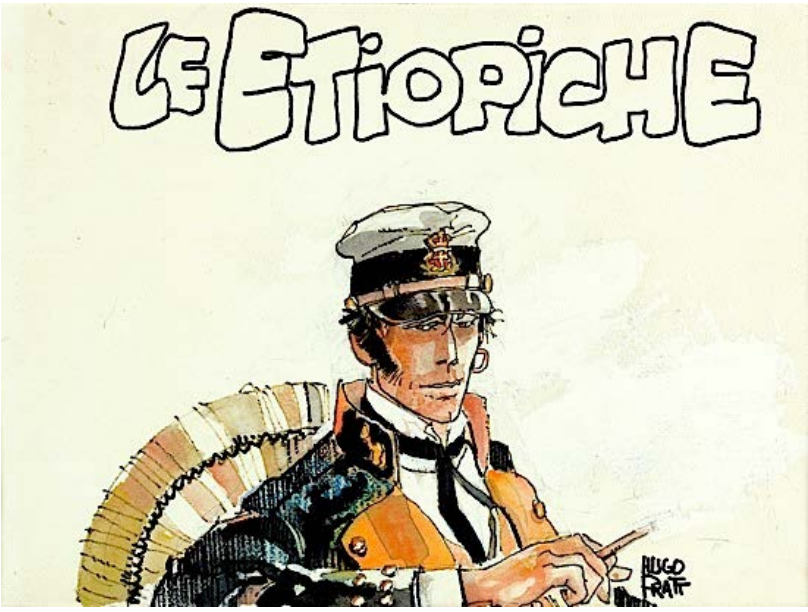

ENKI BILAL
LA TETRALOGIE DU MONSTRE, 2006
Akrilik
50x41cm
170.000 € (začetna cena 30.000 €)

Vir: http://www.znaksagite.com/diskusije/index.php?topic=5778.0

23.09.2009

Mladina, 23. 09. 2009, 07:04, Kultura

Razred zase

Serija nagrad za stripovske presežke Tomaža Lavrača se nadaljuje tudi v Sloveniji
Max Modic

Tomaž je na svoj najboljši način potrkal na vest uspavane Evrope in Evropa je padla.
foto: Miha Fras

.
»Sedim doma, rišem in čakam, kaj se bo zgodilo. Status slavnega anonimneža mi najbolj ustreza. Če se ne zgodi nič, nisem

razočaran, če pa se, sem toliko bolj vesel,« mi je pred kakimi desetimi leti dejal **Tomaž Lavrič**, ko sem ga zasliševal v zvezi s prestižno nagrado, ki jo je za album Bosanske basni - eno izmed najboljših, če ne celo najboljše stripovsko delo o krvavih balkanskih vojnih igrah - osvojil na mednarodnem stripovskem festivalu v švicarskem Sierru. Bosanske basni so leta 1999 kot Fables de Bosnie izšle pri francoski založbi Glénat in so prvi prevod slovenskega stripa v tuj jezik in prvi slovenski strip album, ki mu je uspel prodor na zahtevni in izbirčni evropski stripovski trg. Tomaž je pač na svoj najboljši način potrkal na vest uspavane Evrope in Evropa je padla, stripovski svet pa je spoznal avtorja, ki mu glede na likovno naracijo polovica dotakratnih lavreatov ne seže niti do kolen.

Domači stripofili smo Tomaža Lavriča, ki se profesionalno ukvarja z ilustracijo in časopisno karikaturo, najprej spoznali kot risarja Diareje, družbenopolitične satire v stripovskih pasicah, ki jo je ob nastanku leta 1988 označil kot opombe k uradni zgodovini Jugoslavije. Njegova trditev, da za avtorja stripov risarske sposobnosti niso dovolj, marveč je treba biti pri tem tudi kos pisatelja in režiserja, je zaživela skozi njegov opus na zadnjih straneh Mladine, kjer je pod psevdonimi TBC, Ton-Ton in Josip Visarjonovič ter z različnimi slogi risanja ustvarjal najbolj dinamično poglavje slovenske stripovske zgodovine.

V sodelovanju s še enim vidnim ilustratorjem, **Gorazdom Vahnom**, je zrisal Megaran, nato pa so sledili še Magda, Operation Rampart in Sosed, reakcija na prebujanje nacionalizmov in šovinizmov v Sloveniji. Zgoraj podpisanega je fasciniral z duhovito kriminalko Azzardo d'Amore, v kateri mafijcem obraze posodijo najvidnejši predstavniki takratne slovenske politične scene - z Janezom Drnovškom na čelu, ter z vinjetami iz cikla Slovenski klasiki, parodičnimi revizijami del iz zakladnice slovenske kulturne dediščine. No, tisto, kar je šlo v žilo na prvi oblaček, je bil kajpada Rdeči alarm, avtobiografski generacijski hit, nostalgična pripoved o otrocih socializma in zlatih časih ljubljanske scene zgodnjih osemdesetih let, ko je uporna generacija mladost prekrokala ob hladnih ženskah, mlačnem pivu in politično nekorektnih ritmih panka. Povsem drugačne, a nič manj fenomenalne so bile Bosanske basni, ki so verodostojno poustvarile atmosfero terorja, a brez eksplicitnih prizorov ubijanja, ki bi strip lahko zavedli v ceneno estetiko smrti.

Kaj sploh še ostane velikim, smo se ljubitelji lika in dela Tomaža Lavriča vprašali, ko je leta 1997 izšel Ratman, v samozaložbi izdani strip album, prvorazredna superherojska parodija, v kateri nastopa specifičen slovenski superheroj, natančno tak, kakršnega si pač zaslužimo, ubada pa se s tipično slovenskimi nevšečnostmi. Ratmanove kratke, jedrnate epizode so bile v bistvu zrisane kot posvetilo velikanom stripovske umetnosti: od Huga Pratta, Moebiusa in Hermanna do Franka Millerja in Magnusa, če omenimo le najvplivnejše. Mimogrede, v Ratmanovem svetu večno mladi Corto Maltese in metuzalemski Broj jedan iz Alana Forda ne preživita, tako kot nekateri tankočutnejši bralci niso preživeli brutalnega črnega humorja Ekstremnih športov. Da, humorja, o kakršnem najnovejši slovenski almanah satire in humorja, ki so ga poimenovali Humornik, samo sanja - če bi si seveda upal. Ampak okej, ko sem prelistal Humornik, brati ga je itak nemogoče, se je izkristaliziral tudi pravi in po mojem edini smisel njegovega obstoja. Menim, da so Humornik naredili zato, da bi lahko Lavriču podelili nagrado Milka Bambiča, poimenovano po avtorju prvega slovenskega stripa Zamorček Bu-ci-bu iz leta 1927. Mimogrede, nagrada naj bi obeleževala umetniške dosežke na področju stripa in je konec koncev prva stripovska nagrada v slovenski zgodovini, podeljuje pa se v Španoviji Humornika in Stripburgerja z namenom »skupnega spodbujanja kakovostnega delovanja stripovskih ustvarjalcev vseh generacij in vseh vsebinskih usmeritev«. Tomaž si jo je prislužil s stripom Sokol in golobica, ki je bil definiran kot »sveža, šokantna in zabavna revijalna nadaljevanka, v kateri je bila slovenska politična srenja prikazana v provokativni nadrealistični luči«. Za promocijo stripa sta poleg Lavričeve politične jasnovidnosti letos poleti poskrbela opozicijski prvak Janez Janša in njegova brhka izvoljenka Urška Bačovnik, ki ju je romantični zaključek omenjenega stripa navdahnil do te mere, da sta po njegovih motivih načrtovala tako potek kot scenografijo odmevne poroke pod tisočletnimi vršaci.

.

Več preberite v novi Mladini.

.

Vir: http://www.mladina.si/dnevnik/17-09-2009-razred_zase/

.

22.09.2009

Stripburger - Stripble

Stripble (http://www.ljudmila.org/stripcore/stripble/), prenosni namizni vecnamenski stripovski fabulator, ki je produkt Stripburgerjeve kuhinje in MGLC-jevega sitotiskarske delavnice, je lansko leto spoznavalo ljubljansko obcinstvo, letos pa pa se Stripble predstavlja na mednarodnih prizoriscih. Po Rigi, Lizobni, Portu, Stripble potuje v St. Petersburg na mednarodni stripovski festival Boomfest.

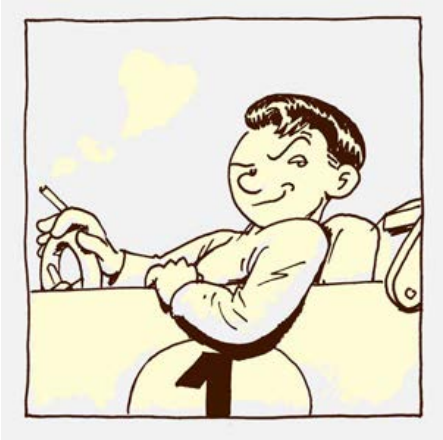

.
Več na: **http://www.ljudmila.org/stripcore/stripble/**
.

22.09.2009

Ko strip zaživi tudi drugje

Prehod med stripom in umetnostjo
22. september 2009 ob 12:41
Pariz/Ljubljana - MMC RTV SLO

Strip in sodobna umetnost. Kakšne so povezave in ali je resnično lahko strip sodobna umetnost oziroma sodobna umetnost predstavljena kot strip?

V tej smeri so šle namere razstave Vraoum! v prostorih pariške fundacije Maison Rouge. Celotna razstava je poskušala približati in povezati velika imena sodobne likovne umetnosti z velikimi imeni stripa in prikazati, koliko se je (oziroma se) sodobna umetnost navdihovala pri tej veji ter ali je sploh še mogoče začrtati jasno mejo njima.

Umetnost in strip z enimi in istimi junaki
Pariška razstava je z razdelkom na devet tematskih sklopov zajela strip vse od njegovih začetkov (iz tega časa so znani Outcault, McCay, Saint Ogan, Herriman, McManus in drugi) do današnjih dni (Moebius, Druillet, Trondheim, Crumb, Gottlib), niso pa izpuščeni niti 'evropski klasiki' Hergé, Jacobs, Franquin, Peyo in Jijé ter Američani, kot so Alex Raymond, Will Eisner in Milton Caniff. Uporaba stripa v sodobni umetnosti se je začela v času pop-arta, torej v 60. letih prejšnjega stoletja, ko je **Warhol** za svojega vzel Popaja, **Lichenstein** naslikal velikanske stripe, **Keith Haring** pa je seksualiziral Miki Miško. Med sodobnimi umetniki seveda ne gre pozabiti **Jeffa Koonsa**, Japonca **Takašija Murakamija**.

Podobno kot Andy Warhol si Murakami sposoja iz 'nizke' kulture in jo prodaja najboljšemu ponudniku iz krogov 'visoke umetnosti'. V nasprotju z Warholom pa Japonec svoje reinterpretiracije popularne kulture tudi 'vrača' na množično tržišče - v obliki majic, obeskov za ključe, podlag za miške in celo omejeno serijo torbic Louis Vuitton (ki so stale po več tisoč evrov).

Kratek pregled stripovskega ustvarjanja
Za prvi strip velja **Yellow Kid** (Rumeni deček), ki je izšel leta 1895 v ameriškem časopisu World, napisal pa ga je **Richard F. Outcoult**. Rumeni deček je plešast, škrbast otrok, čigar pižama je rumene barve, njegovo okolje je ulica geta, kjer se potikajo prav tako nenavadni značaji, povečini prav tako otroci. Seveda iz ZDA prihajajo tudi Disneyjevi **Miki Miška** in njegova **Mini**, pa **Racman Jaka** in mnogi drugi, ki so z leti pogosto pristali v takšni ali drugačni umetniški preobrazbi.

V Evropi pa je med tistimi bolj znanimi stripi **Tintin**, "pogruntavščina" belgijskega umetnika Georgesa Remija - bolj znanega pod psevdonimom **Hergé**. Tintin pooseblja vsesplošne vrednote: večno mlad, pošten, neutrudljiv raziskovalni novinar se bojuje proti krivicam vseh vrst. Zaradi svojega dela potuje po vsem svetu, kar je očitno že iz naslovov epizod (Tintin v Kongu, Ameriki, Tibetu itd.), in opozarja na razmere na posameznih območjih.

Prav tako so se v zgodovino stripa neizbrisno zapisali **Smrkci**. Pisalo se je leto 1958, ko so se majhna modra bitja z belimi čepicami prvič pojavila v belgijskem stripu Spirou. Vendar takrat Smrkci še niso bili v središču pozornosti, saj so bili le "gostje" zgodbe o Johanu in Peewitu, ki je bila postavljena v čas srednjega veka. Oče Smrkcev, ob katerih so pozneje odraščale cele generacije otrok, je bil risar Pierre Culliford, znan pod psevdonimom **Peyo**, ki si je skupaj s prijateljem Franquinom zamislil tudi smrčji jezik.

L. Š.
.

Andy Warhol, ustanovitelj poparta in eden najslavnejših umetnikov vseh časov, je bil fasciniran z zvezdništvom in zvezdniki ter z njihovo vlogo v množični kulturi. V svoje umetnine pa je pogosto vključeval tudi stripovske junake. Foto: Reuters

.

Takaši Murakami, Japonec, čigar umetnost je videti kot psihedeličen strip manga, križan z visoko umetnostjo.

.

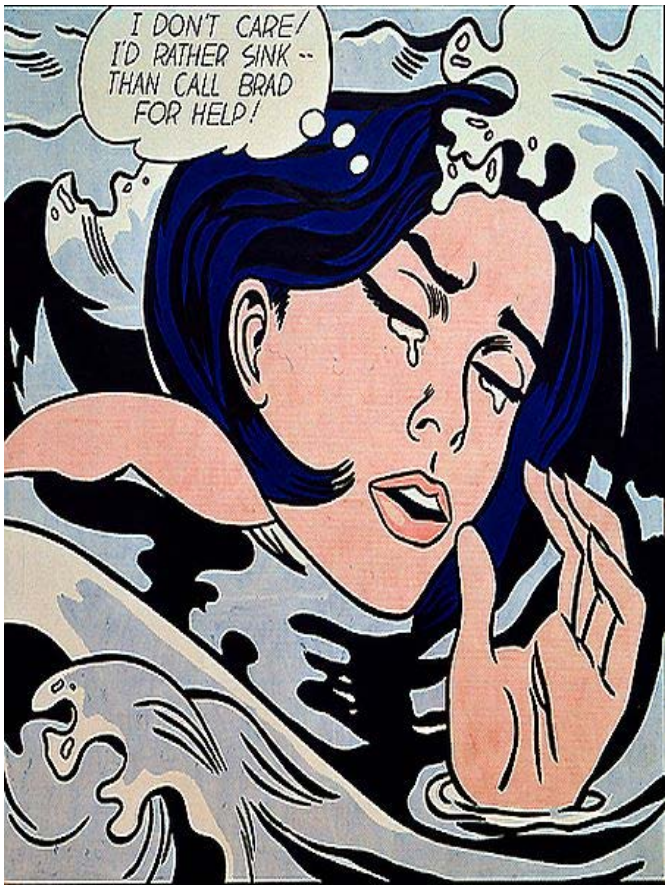

Lichtenstein je sliko Drowning Girl (1963) uporabil olja in prve akrilne barve, imenovane tudi magna barve. Drowning Girl je bil sicer tudi junakinja pravega stripa Secret Hearts #83. Platno pa zdaj visi v newyorški MOMI.

.

.

.

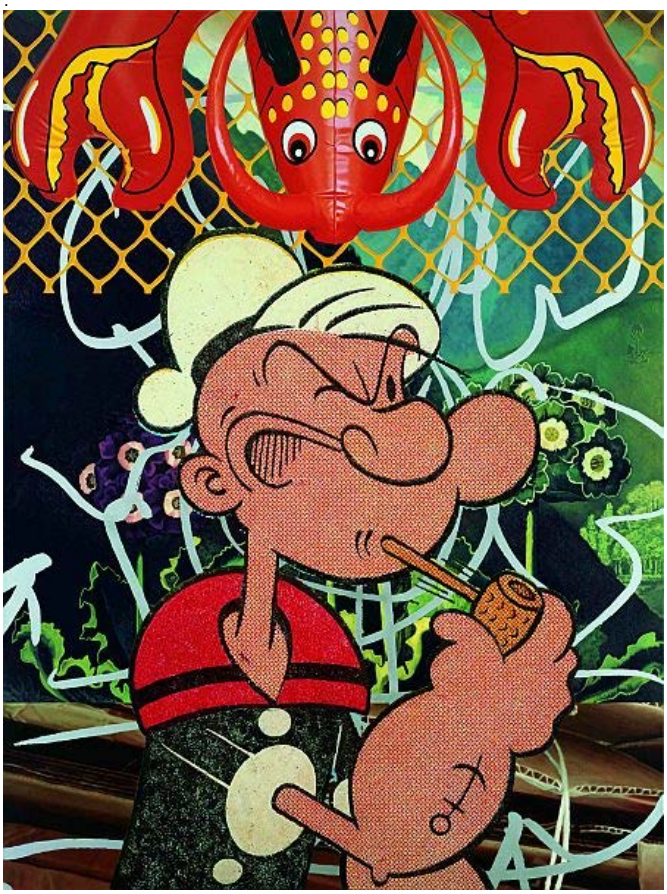

.

Več na: http://www.rtvslo.si/kultura/drugo/ko-strip-zazivi-tudi-drugje/212883

.

21.09.2009

Zdaj se nam pa že ministri slikajo s stripovskimi junaki, zanimivo, kaj ne!?

.
Vir: http://www.dnevnik.si/tiskane_izdaje/dnevnik/1042300294
.

18.09.2009

Mladina št. 37, 18.09.2009

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/dnevnik/danes/
.
.

VABLJENI NA
1. MURGELJČANKO
PRIREDITEV SE BO ODVIJALA 19. SEPTEMBRA NA PARKIRIŠČU PRED TRGOVSKO POSLOVNIM CENTROM MURGLE, OD 18. URE DALJE !

ZA VAS SMO PRIPRAVILI 7. UR PLESA IN ZABAVE OB SKUPINI TRIJE GAMSI, TER BOGAT SREČOLOV.
PRAV TAKO SMO POSKRBELI, DA NE BOSTE ŽEJNI IN LAČNI, KOT TUDI, DA VAŠIM MALČKOM NE BO DOLGČAS, SAJ SMO ZA NJIH PRIPRAVILI OTROŠKO IGRIŠČE.

VLJUDNO VABLJENI !

16,09,2009

Diareja – naredi si sam

www.mladina.si/projekti/diareja/

14.09.2009

Slovenski humor(nik)

»Za posrat dober!«
Max Modic

Tofov Moped šou brez Tofa?
foto: Humornik.si

Dragi bralci, cenjene bralke, dopustite mi, da vam preberem šalo. *»Prijavil sem se k sodelovanju v politični kampanji za lokalne volitve 2010. Vprašali so me, če znam lagati, krasti in varati. Ne, sem se pa pripravljen učiti.«* Ne ploskate? Popolnoma razumljivo. Držite se

za trebuhe in trenutno ne morete uporabljati rok. Tako morilsko dobre, kot je tale iz rubrike Štoserji, že dolgo niste slišali, anede?

Toda to ni še nič. Pripravil vas bom, da boste s prezasedenimi zgornjimi okončinami panično segali v žepe. Oglejte si tegale **Billa Gatesa**, kako fenomenalno so ga v osrednjem delu sfižili v fotošopu. A ni hecen? Za crknit! Čakajte, da preberete še naslov (kon)teksta: Stroj za odganjanje problemov. Uuu, hudo! Poanta: *»Ključna težava aparata, ki ga je oblikoval znani ameriški oblikovalec kitajskega rodu – Di Zajn – je v tem, da bo po Gatesovi streznitvi, ko bodo napravo začeli prodajati na globalnem in torej tudi evropskem tržišču, stala kar pet milijonov evrov.«*

Slišim vaš gromoglasni smeh in gledam solze, kako vam polzijo po zategnjenih licih. Saj sem vam rekel, da boste potrebovali robčke. Naj vam pošljem milostni strel v obliki aforizma **Uroša Vošnjaka**: *»Tudi poraz je uspeh, če te vodi do zmage.«* Je to, kar slišim, smeh, ali se vam je po njegovi zaslugi kaj zataknilo v grlu? Tokrat ne poznam milosti in z užitkom vam bom prebral še citat oziroma *Šalo na strani: »Humor je resna stvar. Rad ga vidim kot enega od prvobitnih naravnih virov, ki smo jih dobili, zato ga je treba ohraniti za vsako ceno.«* Avtor je **James Thurber**. Kdo? James Thurber vendar. Guglajte, za božjo voljo! In medtem oddeskajte še na Humornik, spletni list za humor in satiro, ki je – za tiste, ki tega niste zapopadli že med pripovedovanjem žlahtnih šal iz njegove internetne zakladnice – *»boljši od samega sebe«* in *»za posrat dober«*.

Tu bi moral v kader vpasti oni brkati polkovnik iz Letečega cirkusa Montyja Pythona in mrtvohladnokrvno urgirati z besedami: stop, tole bomo prekinili, ta oddaja prerašča v traparijo... Ne, ne, ne, trenutek, imam boljšo primerjavo! Se spominjate naravnost mitsko smešnega Franquinovega stripa *Gaston Zgaga* (za generacijo Zvitorepca in Politikinega Zabavnika v slovenščini) oziroma *Gaša Šeprtlja* (za požiralce Stripoteke in Eks Almanaha)? V eni od celostranskih prigod, ki se odvijajo v redakciji stripovske revije, se nizajo standardni epizodni liki in vsi po vrsti se režijo kot pečeni mački, s tem da prvi pravi: *»To je neznosno, dal bom odpoved,«* drugi: *»Res je nemogoče delati v teh pogojih,«* tretji, nepogrešljivo nervozni gospodin Gužvi√¶, ki nikoli ne uspe podpisati misteriozne pogodbe z vodstvom stripovske redakcije, pa med histeričnim smehom znova cefra dokumente in vpije: *»Ničesar ne bom podpisal s temi norci.«* Vsi skupaj bušnejo v pisarno Gastona Zgage, ki se med histeričnim krohotom valja po tleh, odprejo okno in skozenj zmečejo kup epruvetk in pipet iz seta Mali kemik ter nato z naenkrat strogim, smrtno resnim izrazom zabrusijo nadebudnemu ljubitelju eksperimentov: *»Gaston, ta zabavna kemija zabava samo vas!«*

Humornik je nekaj podobnega. V uredništvu morda crkavajo od smeha, ko ga sestavljajo, toda ko ta politično korekten, teflonski, samocenzuriran 'plin' uide na plano, naključnega konzumenta bliskovito spremeni v gospodina Gužvi√¶a. Povedano drugače, Humornik je Tofov Moped Šou brez Tofa. Točneje, Tofov Boutique za pisalni stroj brez Boutiqua in Tofa. Ali še natančneje, slovenski film, ki je že dokazano najmanj smešen tam, kjer želi biti najbolj smešen. Na srečo v uredništvu priznavajo, da je smeh (samo) pol zdravja...

Predprejšnji petek se je načelno tedenski spletni Humornik utelesil v resnični resničnosti in postal periodični 160-stranski almanah humorja in satire, ki bo za polšesti evro s kar 44 stranmi kulturnega kažipota (ta za razliko od ostale vsebine nima 'trajne vrednosti') po kioskih duhovičil na tri mesece, pač letnim časom primerno. Mimogrede, s trimesečnim izhajanjem želijo v redakciji doseči remitendo z ekološkim predznakom, toka humoristične zavesti pa ne bodo prekinjali s komercialnimi, ampak s kulturniškimi (!) oglasi. Neverjetnih ducat strani bo zavzel strip, katerega čast bodo branili *Garfield*, *Hogar Grozni* in **Zoran Smiljani√¶**, ki je zrisal tudi maskoto publikacije, Strica Humornika.

Vir: http://www.mladina.si/vibrator/14-09-2009-slovenski_humor(nik)/